

Кольченко Павло Іванович

Павло Іванович народився у селі Баламутівка Сквирського повіту Київської губернії (тепер село Заріччя Ружинського району Житомирської області) у родині селянина Івана Опанасовича Кольченка.

Навчався у Четвертій Київській гімназії, де закінчив 7 класів. 10 серпня 1917 року подав прохання зарахувати його до 8 класу Другої Київської гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства. У важкі для країни дні молодь не стояла осторонь. На початку січня 1918 року відбулося віче українських студентів Університету Святого Володимира та Українського народного університету, на якому студенти вирішили створити студентський курінь Січових стрільців. На пропозицію відгукнулись і учні Другої Київської гімназії. Вони провели збори, на яких головою обрали Павла Кольченка, учня 8 класу гімназії, який уже встиг побувати на фронті (тривала I Світова війна), тому Павла вважали найдосвідченішим у військовій справі. Він запропонував ухвалити постанову, подібну тій, яку ухвалили студенти на вічі. Постанову ухвалили, і учні готові були йти на боротьбу з ворогом. Директор гімназії намагався відмовити їх, але це йому не вдалося, тому він оголосив перерву у навчанні двох старших класів на період їхнього перебування у війську.

Наступного дня молодь зібралась у будівлі Педагогічного музею для реєстрації. Павло Кольченко виступив перед студентами. Наголосив на загальному становищі в державі і на тому, що московські окупанти загрожують поневолити Україну, тому необхідно братися до зброї.

...У незабутній день 29 січня 1918 року загинув ще зовсім юний Павло Кольченко. Він потрапив у полон і був розстріляний більшовиками. 19 березня 1918 року героїв Крут перепоховали у братській могилі на одній із київських круч (Аскольдова могила).